Πεντηκοστάριον

Άκολουθία εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγήν

ΟΡΘΡΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα τῆ ἀγία καὶ ὁμοουσίω καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΙΕΡΕΥΣ

Ήχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. α'. Άναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,

καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ άμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

ΧΟΡΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

ΧΟΡΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

ΧΟΡΟΣ

...καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ύπὲς τῆς ἄνωθεν εἰςήνης καὶ τῆς σωτηςίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυςίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπὲο τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀοθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπές τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπὲο τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο εὐκοασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο πλεόντων, όδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ύπὲο τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υίῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Ode 1: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ α'. Ἡχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Άναστάσεως ἡμέρα, λαμπουνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Δόξα τῆ ἁγία Άναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἄπας καὶ ἀόρατος Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Ode 1: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ἡχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν πηγάσαις μοι Παρθένε, Θεοτόκε Πηγή, χάριν διδοῦσα λόγου, ώς ἀνυμνήσω σου πηγήν, τὴν βλυστάνουσαν ζωήν, καὶ χάριν πιστοῖς σὺ γὰρ ἐνυπόστατον Λόγον ἐπήγασας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ ναός σου σεμνή, δείκνυται πᾶσι Κόρη· ἐκ γὰρ θανάτου προφανοῦς τοὺς προστρέχοντας πιστούς, σαφῶς ἀνιστᾳ, καὶ πᾶσι τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα.

Δόξα.

Καταξό έεις οὐ ρανόθεν ἀκενώτως ἡμῖν, χάριτας ὄντως μόνη· τὸν γὰρ τυφλώττοντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρω καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔννοιαν τῷ Λέοντι.

Καὶ νῦν.

Ή κοινὴ φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνή, Χαῖρε Μαρία, Χαῖρε· ὁ γὰρ τῶν ὅλων ποιητής, ἐπὶ σοὶ ὥς περ σταγών, κατέβη σαφῶς, Πηγήν σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ήχος α'.

Άναστάσεως ήμέρα, λαμπουνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. (δίς)

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς ποοεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

Ode 3: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ γ'. Ἡχος α'. Ὁ Είομός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ῷ στερεούμεθα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἡ ἐστερέωται.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χοιστὲ συνεγείοομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῆ βασιλεία σου.

Ode 3: Pentecostarion: Canon-1

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ήχος α'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτεινόν σε ἄγιον ναόν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων Κόρη ἐπίσταμαι, καὶ ἀφθαρσίας πηγήν, τὸ ὕδωρ προὀῥέουσαν Χριστόν, ἐξ οὖ ποτιζόμεθα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Όσην χάριν Δέσποινα Πηγή, Αὐτοκράτορι δίδως οὔρων τὴν πρόοδον ἐπεχομένην δεινῶς, τοῦ λίθου ὑπόστασιν φρικτήν, τῷ ὕδατι λύσασαν.

Δόξα.

Υέει χάρις ἄφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε χύδην πηγάζουσα· χωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν σοί, λεπρῶν καθαρίζεται πληθύς, καὶ Δαίμονες πνίγονται.

Καὶ νῦν.

Όλοις νέμεις ἴασιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις, καὶ πένησιν, ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα Πηγή, ἀποίκιλον φάρμακον.

Καταβασία. ή Ηχος α'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ῷ στερεούμεθα. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - -

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἡχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφω κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Mid-Ode Kathisma or Hypakoe **ΧΟΡΟΣ**

Κάθισμα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀέναον κρήνην καὶ ζωηράν, τὴν πηγάζουσαν ὁεῖθρα θείαν Πηγήν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοι· καθ' ἑκάστην βρύει, καὶ γὰρ τὰ ιάματα, ώς ποταμῶν τὰ ὁεύματα, δεικνῦσα ἐλάχιστα. Όθεν κατὰ χοέος ποοσιόντες ἐν πόθω, πιστῶς ἀρυσώμεθα, ἐκ Πηγῆς ἀνεξάντλητον, ὁῶσιν ὄντως ἀθάνατον, δοσσίζουσαν σαφῶς τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας, καὶ χείλεσιν ἐκβοήσωμεν. Σὰ εἶ τῶν πιστῶν τὸ παραμύθιον.

Ode 4: Pascha: Canon

`Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ δ΄. Ἡχος α΄. Ὁ Είομός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπουσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τοοπάοια.

Δόξα τῆ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ἄρσεν μέν, ώς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ώς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ώς ἄγευστος κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ώς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἑκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Δόξα τῆ ἁγία Άναστάσει σου, Κύριε.

Ό θεοπάτως μέν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἥλατο σκιοτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ode 4: Pentecostarion: Canon-1

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ήχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπὲο τὴν ψάμμον ἀληθῶς, καὶ τὰς σταγόνας ὑετῶν, πέφυκε Παοθένε τὰ πλήθη τῆς Πηγῆς τῶν ἔργων σου, ἀκαταπαύστως ὁέοντα, ἄπασαν ἐπὶ χθόνα πλουσίως πάντα νοσοῦντα δεινῶς, τάχος ἰώμενα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατασχεθέντα γυναικός, ὑπὸ καφκίνου τὸν μαζόν, ὕδωφ ἐπιχεῖται Παφθένε, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα, καὶ παφαυτίκα πέπαυται, πάθη θανατηφόφα τῷ ὁείθοω, καὶ ὁ καφκίνος ὀρθὰ βαίνειν ἐγνώρισεν.

Δόξα.

Άκατανόητον ἐν σοί, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ πραχθέν, ἔνεστι σαφῶς Θεοτόκε· τὸ γὰρ ὕδωρ γίνεται, τὸ τῆς Πηγῆς σου ἴαμα, νόσων θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς οἶδεν οὐδέποτε.

Καὶ νῦν.

Αεὶ θανατοῖ με ὁ ἐχθοός, ταῖς ἐνηδόνοις ποοσβολαῖς, Δέσποινα Πηγὴ Θεοτόκε· μὴ παρίδης, πρόφθασον, ἡ ταχινὴ βοήθεια, τούτου δὲ τῶν παγίδων με λύτρου, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.

Καταβασία. ή Ηχος α'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ') Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος Θεὸς ὑπάοχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

Ode 5: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταφίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ ε΄. Ἡχος α΄. Ὁ Είομός.

Όρθοίσωμεν ὄρθοου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἅιδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες,

ποὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χοιστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κοοτοῦντες αἰώνιον.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ποοσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Ode 5: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ήχος α΄. Όρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαλούμενα Κόρη Παρθένε, τὰ τῆς Πηγῆς σου τῷ ὄντι τεράστια, καταπλήττει τῶν βροτῶν διάνοιαν ὑπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς άγιάζοντα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίστόρησε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλωὰμ καὶ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ στοὰ τὴν χάριν σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

Δόξα.

Σταγόνες σου Κόρη Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκρὸν ἀνεζώωσαν, ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθὲν καὶ ἔννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα πάναγνε, λόγον νικᾶ τὸν ἀνθρώπινον.

Καὶ νῦν.

Τὰ πάθη μου Κόρη ἰάσαις, τῆς αίμοὀὁοίας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καὶ τὸ ὁῖγος, τῆς φλογὸς τὴν ἄναψιν, καὶ ἑκτικὴν διάθεσιν, οὔρων δεσμὰ καὶ γαστρόὀὁοιαν.

Καταβασία. ή Ηχος α'.

Όρθοίσωμεν ὄρθοου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰοήνη τοῦ Κυοίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοποεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

Ode 6: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταφίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ ၄′. Ἡχος α′. Ὁ Εἰομός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντοα σῷα Χοιστέ, ἐξηγέοθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παοθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σῶτές μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱεςεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Ode 6: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου.

*Ηχος α'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγήν, ἀνυμνοῦσί σε Άγνή· τῆς σοφίας βυθὸν γάς, ὡς ὑπὲς λόγον γεννῆς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τὰς ὁοάς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπῆλθες τὴν τῶν κλιμάκων φοράν, ἀπειλοῦσαν συντριβήν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους, ὧ παναγία Πηγή, διασώσασα, καὶ λαὸν ὑπὸ σεισμοῦ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

Δόξα.

Τὰς μήτοας ἀγόνους στειοώσει τὸ ποίν, διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ὁείθοω καὶ γὰο ὡς τέξασα σὺ παρθενεύουσα, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, καὶ τοὺς τόκους βραβεύεις.

Καὶ νῦν.

Οὐ λόγος, οὐ νοῦς, οὐδὲ γλῶττα τὸν σὸν ἐξισχύουσιν Άγνή, τοκετὸν εὐφημῆσαι ἀλλ' ἀσθενοῦσιν ἐν σοί, καὶ ἐλέγχεται,

φιλοσόφων τὸ σεμνὸν καὶ ἡητόρων κομψότης.

Καταβασία. ήχος α'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰο εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰοήνης καὶ σωτὴο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ήχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχω.

Έξ ἀκενώτου σου Πηγῆς θεοχαρίτωτε ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῆ χάριτι, ἵνα κράζω σοι Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ο Οἶκος.

Άχραντε Θεοτόκε, ή τεκοῦσα ἀἰξήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον πλάτυνόν μου τὸ στόμα σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἄν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῆ πηγῆ σου ταῦτα.

Χαῖοε πηγή, χαομονῆς ἀλλήκτου, χαῖοε ὁοή, καλλονῆς ἀὀὁήτου.

Χαῖφε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις, χαῖφε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖφε ἡεῖθφον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς, χαῖφε ὕδωφ χαφιέστατον τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖφε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖφον, χαῖφε κρᾶμα καφδίας, ἀμβροσίαν προφφέον.

Χαῖφε κφατὴφ τοῦ μάννα ζωήὀὑυτε, χαῖφε λουτὴφ καὶ νέκταφ θεόὀὑευστε.

Χαῖφε, ποφθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·χαῖφε, φλογμὸν ἀὀἑωστίας σβεννῦσα.

Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου ἄργους.

Οί Άγιοι εἴκοσιν έπτὰ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῆ Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου, έορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς, ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος.

Μάννα Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος Πηγὴν Κόρη σὴν ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Ταῖς τῆς σῆς Μητοὸς ποεσβείαις, Χοιστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ανάστασιν Χοιστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλω τῷ κόσμω. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτω θάνατον ἄλεσεν. (ἐκ γ΄)

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος. (ἐκ γ')

Ode 7: Pascha: Canon

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ ζ΄. Ἡχος α΄. Ὁ Είομός.

Ό Παῖδας ἐκ καμίνου ὁυσάμενος, γενόμενος ἄνθοωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαοσίας ἐνδύει εὐποέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφοννες, ὀπίσω σου ἔδοαμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακούων ἐζήτουν, ποοσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χοιστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Άιδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ώς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ἦ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ode 7: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ήχος α'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδοεύσασθε νοσοῦντες ἰάματα· ἡ πάναγνος ὁέει γάο, θείας ἐκ πηγῆς, τὸν γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ, τὸν χειμάὀἱουν τουφῆς ὄντως βλύζουσα· διὸ καὶ πίστει

κοουνούς, τοὺς ἀφθόνους ἀουσώμεθα σύμπαντες.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενίζει τοὺς ἀκούοντας Δέσποινα, τὰ ξένα σου τέρατα, πάντας τοὺς πιστούς τοὺς γὰρ ἀλάλους καὶ κωφούς, ὡς εὐλάλους δεικνύει τὸ ὕδωρ σου, τοὺς πάσχοντάς τε δεινῶς θεραπεύει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

Δόξα.

Άνάγεις ἐκ καμίνου τῶν θλίψεων, δροσίζουσα νάμασι, ξένης ἐκ Πηγῆς, τοὺς προσιόντάς σοι Σεμνή· φαγεδαίνης λυτροῦται γὰρ ἄνθρωπος, καὶ λώβης, τὸν δὲ λεπρόν θεραπεύεις καὶ ἄνθρακας κατέσβεσας.

Καὶ νῦν.

Νεάνιδες καὶ κόραι τὴν Δέσποιναν καὶ σύμπαντες ἄνθρωποι, πίστει ἐκ ψυχῆς ἀνευφημήσωμεν λαμπρῶς διατρήσεις γὰρ ἥλων, ὑέλωπας, καὶ ἕλκη τὰ πονηρὰ καὶ ὀγκώσεις, καὶ παράλυτον ἰάσατο.

Καταβασία. ή Ηχος α'.

Ό Παῖδας ἐκ καμίνου ὁυσάμενος, γενόμενος ἄνθοωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαοσίας ἐνδύει εὐποέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υίοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ode 8: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταφίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ η'. Ἡχος α'. Ὁ Είομός.

Αὔτη ἡ κλητὴ καὶ άγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν ἦ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τφοπάφια.

Δόξα τῆ ἁγία Άναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφοοσύνης, ἐν τῆ εὐσήμω ἡμέρα τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Άρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν καὶ ἴδε ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βοἀρά, καὶ θαλάσσης, καὶ έψας τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῆ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πάτες παντοκράτος, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ode 8: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ἡχος α'. Αὔτη ἡ κλητή.

Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεῖον ἡ Πηγὴ καὶ σεβάσμιον ὕδως, προξόξει σου Παρθένε ὑδρωπικῶν γὰς τὸ ἑεῦμα, ἀναχαιτίζει σφοδρῶς, ἐπικλήσει τῆ θεία τῆς χάριτος διό σε τιμῶμεν, Πηγὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πάντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήὀὁυτον ὕδωο, ὑμνήσωμεν προφρόνως τῆς γὰρ δυσπνοίας τὸ ὁεῦμα κατὰ χώραν ἱστᾳ, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον. Βαβαὶ σῶν θαυμασίων! άγνὴ Θεοκυῆτορ.

Δόξα.

Ποῖον εὐφημήσει Πανύμνητε στόμα, τοῦ τόκου σου τὸ ξένον, ἀλλὰ καὶ νοῦς ὁποῖος, τῶν θαυμάτων πηγὴν περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις κροτήσειεν, οὐκ ἔστι τῆ φύσει ἰσχύς, τὰ σὰ θαυμάζειν.

Καὶ νῦν.

Όλον ἐπὶ σοὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἠφάνισται ἀθρόον, ὧ Βασιλὶς καὶ Κυρία·

Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ τὸ μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ήχος α'.

Αὔτη ἡ κλητὴ καὶ άγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν ἡ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Άγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ode 9: Pascha: Canon Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἡχος α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίεφουσαλήμ· ή γὰφ δόξα Κυφίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόφευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ άγνή, τέφπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέφσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμ^ο ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ άγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

"Ω θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάο, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχοι τεομάτων αἰῶνος Χοιστέ· ἡν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

① Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· ὧ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέοω ἡμέοα τῆς Βασιλείας σου.

Ode 9: Pentecostarion: Canon-1

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ήχος α΄. Φωτίζου, φωτίζου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ύδάτων άπάντων, Κόρη ὑπέρκειται άγνή, τῆς Πηγῆς σου τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον, ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς, ἄπασαν τὴν ἑῶσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν χεόμενον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυτῆρα τῶν νόσων, τὸν νέον ἰδοὺ Σιλωάμ, τῆς Πηγῆς σου Παρθένε, καθορῶμεν ἄπαντες· ὅμματα γὰρ προσλαμβάνει πηρός, ἄπαντες δέ, ὁῶσιν ἀενάως, πρὸς τῆ ζωῆ ποριζόμεθα!

Δόξα.

Οἱ ὁῶσιν ζητοῦντες, προσδράμετε ἐν τῆ Πηγῆ· ἡ γὰρ Κόρη Παρθένος, ἐνοικεῖ τῷ ὕδατι. Σκίρτα πιστῶν, καὶ εὐφραίνου πληθύς, οὕτω ὡς χρή, ἕξεις τῷ τεμένει, τήν ἀμοιβὴν τῶν αἰτήσεων.

Καὶ νῦν.

Ύψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδως ὑπὲς οὐςανούς, καὶ τῆς γῆς τὰς ἀβύσσους, ταῖς ἑοαῖς διέδοαμε, τοῦτο ἐστὶν ἀμβοοσία ψυχῆς, νέκτας πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ μάννα διάδοσις.

Καταβασία. ή Ηχος α'.

Ό Άγγελος ἐβόα τὴ κεχαριτωμένη, Άγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ἱερουσαλήμ· ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε

νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὰ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου. (δίς)

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Έξαποστειλάριον. Τοῦ Πάσχα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - - ***Ηχος β'.** Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου --- Τη Σαρκὶ ὑπνώσας.

Πηγή ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος Δέσποινα ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπά, ἐν τῆ προσψαύσει μόνη σου ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Oἱ Αἶνοι. Ἦχος $\pi\lambda$. β'.

Πᾶσα πνοἡ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Στιχηοὰ Άναστάσιμα. Στιχηοὸν Α΄. Ἡχος πλ. β΄.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ό Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηφὸν Β΄. Ἡχος πλ. β΄.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ή ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἡχος $\pi\lambda$. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατοὶ καὶ Πνεύματι, Χοιστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκοῶν, καὶ ποὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάοχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Δ'. Ἡχος $\pi\lambda$. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τοιήμερος ἀνέστης Χοιστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου --- Τοῦ Νεντηκοσταρίου --- Τοῦ Κος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ύδως τὸ τῆς Πηγῆς, σωτήςιον ὑπάςχει, πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι· προσέλθωμεν οὖν πίστει, καὶ χάςιν ἀρυσώμεθα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Φοέαο τὸ ζωηρόν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου τοῖς προσιοῦσι πόθω, ἰάσεων παρέχει, πλημμυραν ἀνεξάντλητον.

Στίχ. Έξηρεύξατο ή καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ

Ύωννυσι τὰς ψυχάς, τὸ ὕδωο τῆς Παρθένου, οἱ τῶν παθῶν ἐν ὁύποις, προσδοάμωμεν τῆ Κόοη, καὶ τούτους ἀποπλύνωμεν.

Στίχ. Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ύψιστος.

Στάμνος ἡ ἱερά, τὸ μάννα νῦν ἀφθόνως, Πηγῆς ἐξ ἀενάου, προχέει τοῖς αἰτοῦσι, τὴν χρείαν πᾶς ἀντλήσωμεν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ἡχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ίεοὸν ἡμῖν σήμεοον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Άγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χοιστὸς ὁ λυτρωτής. Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστοιαι, καὶ τῆ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Άναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ άμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ μυφοφόφοι γυναῖκες, ὄφθφου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὖφον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς πφοσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν

νεκοῶν; τί θοηνεῖτε τὸν ἄφθαοτον ώς ἐν φθοορᾳ; ἀπελθοῦσαι κηούξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ή ήμέρα, ην ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρῷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὧ Πάσχα, λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα· καὶ νῦν. <mark>Τοῦ Πάσχα.</mark>

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

$^{\circ}$ H χ o ς $\pi\lambda$. α' .

Άναστάσεως ήμέρα, καὶ λαμπουνθῶμεν τῆ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῆ Αναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - -

$^{\circ}$ H χ o ς $\pi\lambda$. α' .

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ὢν εὐλογητός, Χοιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στεφεώσαι, Κύφιος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῆ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησία καὶ τῆ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμ^ο ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Συγχωρήσωμεν πάντα τῆ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν·

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα τῆ άγία αὐτοῦ τριημέρω Ἐγέρσει.

ΛΑΟΣ

Ποοσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τοιήμεοον Έγεοσιν.

ΙΕΡΕΥΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.